

cum contra negantem principia disputandum non esse unusquisque censcat. Sed age, tecum *Sacrarum Literarum* auctoritatem jam omittam, atque in ipsam Naturam, ex qua ipse fundamentum tuum petis, exspatiabor, quæ tuam horrendam impietatem vel *Creatorem* penitus abnegantem, vel eo modo non agnoscentem, quo in *suo Verbo* se patefecit, eaque de causa de *SS. Trinitate* perperam sentientem, clarissimè redarguet. In eâ primò in scenam prodit Numerus, qui ex Unitate in infinitudinem, ut ita dicam progreditur, & ex eadem in suum principium redit. Monstra tu mihi hic aliquid extra Unitatem ipsi Unitati initium præbens, quod cum non invenias, nec unquam etiam inventurus sis, nonne mecum confitearis necesse est, Unitatem à nullo alio initium habentem à seipsa existere, & in se ipsa consistere? cum alterutrum necessarium sit, ut aut ab alio proficiscatur, aut à seipsa existat, tertiumque hic non detur. Cum numeris jam in infinitum multiplicatis progredere, & finem alicubi quare, quem cum iterum non obvium habeas, & tamen Unitas illa ubique se offerat, iterum hic tibi fatendum erit, eam omni sine carere, ac proinde ubique esse, & quasi æternam existere, utpote quæ principio, & sine careat, & omnia complectatur. Nam cum toties multiplicata semper tot unitatibus numerum quemcumque efficiat, eundem ipsum numerum comprehendit, & ab eo non comprehenditur, numerusque ipse, quocumque unitates etiam complectatur, suæ comprehensionis ratione & respectu iterum unus numerus dicitur, & suâ naturâ etiam ex meris Unitatibus constat. Dum autem Unitas ex se ipsa alteram unitatem parit, ex imparitate in paritatem abit, & suæ naturæ dat alterum numerum, qui eandem proprietatem habens semper cum Unitate est, fuit, & erit, & quasi ab æterno gignitur, & genitus est; ex quibus duabus Unitatibus tertia oritur ejusdem naturæ & proprietatis cum duabus prioribus, cum quibus quasi in æternum est, & ab æterno in æternum procedit. Sic Binarium Numerus non esset, neque etiam existeret, nisi Unitas eum ex se daret, nec Ternarium itidem, nisi isti duo essent, ex quibus ipse procedit. Jam si duo isti æterni sunt, etiam tertius æternus est, cum dato primo, etiam alter detur, & tertius necessariò consequatur, adeò ut indivisibile vinculum nunquam dirimi queat. Sic ex Unitate, per paritatem & imparitatem in infinitam multiplicationem abit Numerus, dum semper per paritatem & imparitatem procedens Unicus & Trinus est, Unitate Binarium semper ex se gignente, & paritatem procreante; & ex his duobus Ternario procedente & imparitatem producente, ita ut ex Unitate paritas & imparitas per ceteros infinitos numeros progrediatur, atque ita Numerus Unus & Trinus omnes Numeros creet, complectatur, & conserve. Numerus ergo infallibile *SS. Trinitatis* est testimonium, & typus mysteriorum admirabilium plenus, clarissimè demonstrans *Deum* esse, & per

SS. Trinitatem se manifestare, ita ut *Pater* sit ab æterno suum *Filium* gignens, & ex utroque *Pater* & *Filio Spiritus Sanctus* procedat, *Deus* Trinus, & Unus sicut se in *Sacris Literis*, & *Universa Naturâ Creatâ* manifestavit. Pondus ipsum in Natura secundo loco idem testimonio suo luculentissimo demonstrat. Centrum omne pondus sustinet ponderisque ipsius est principium, cum sine centro pondus subsistere nequeat. Extra centrum in quo quies & motus simul sunt, & consistunt, det mihi quis quietem & motum, quod cum fieri nequeat, in ipso centro quies & motus sint necesse est. Et quoniam extra ipsum centrum nihil omnino reperire licet, à quo illud suam originem & ortum capere possit, necessariò etiam sequatur oportet, ut Principio carens in se ipso consistat, & ex se ipso, ut ita dicam oriatur. Motus certe nullus est, quicunque dari etiam possit, qui sine quiete existere valeat, unde manifestum sit & clarè liquet, quietem à nullo alio principio derivari, sed per seipsam existere, atque ita principio carere. Motus autem in quiete aut centro perpetuo hærens, & ex eodem centro emergens atque procedens, cum in infinitum se expandat, quis ejus finem deprehendit? Vita, quæ nihil aliud est, nisi continua agitatio & ventilatio, ex ipsa quiete & motu procedit, & in eandem quietem & motum revertitur, ac perpetua motus & quietis reciprocatione viget, durat, & conservatur. Motus quieti innititur; Quies motum procreat, & sustinet, & ex utroque vita progreditur, ac utriusque auxilio in statu suo manet. Ut clarius rem expediam, consideranda propono Centrum, Peripheriam, & motum, ex quibus centrum peripheriam ex se gignit, & in infinitum protrudit, aut promovere potest, semper tamen in suum principium centrum ipsum videlicet redeuntem, ex quibus progreditur & emittitur motus nunquam progressurus, si centrum & peripheria non essent. Peripheria perpetua & continua centrorum est congeries, in qua unum centrum ex altero natum eidem inhaeret, atque ita continuata illa centrorum series motum gignit, qui in infinitum se explicare cum centrâ ipsis infinitis valet. Sic extra centrum nihil invenies, ex quo illud principium suum ducere dicas, neque cum peripheria exeundo ad finem unquam pervenias, cum tibi cum motu ex infinito ad centrum redeundum foret, nil nisi Unum & Trinum reperturo, quæ te ad Unitatem & Trinitatem reducent. Admirabile igitur, & summâ cum humilitate & subiectione animi adorandum *SS. Trinitatis* Mysteriorum Sphærâ, tanquam typo clarissimo, adumbratur, dum *Pater Æternus*, totius Divinitatis origo, & Principium Æternum Centri locum obtinet; *Filius Patri* coæternus, ipsiusque, unigenitus, in quo Divinitatis plenitudinem, *Sacrarum Literarum* indicio, habitare constat, circumferentia vicem obtinet; *Spiritus Sanctus* autem *Patri* & *Filio* communis, & ex utroque procedens radii vicem subit, qui ex centro ad circumferentiam excurrit, & ab eadem se ad centrum

centrum reflectit, ac motus est, qui ab utroque oritur. Cuncta hæc paucis complectitur verbis celeberrimum illud juxta ac sapientissimum dictum *Trismegisti* antiquissimi illius Philosophi dicentis: *Monas genuit Monadem, & suum in se reflexit ardorem*. Unitas enim non nisi Unitatem ex se parit, & eandem pariendo ex se egreditur, ac paritatem numeri constituit, eoque exitu seipsam iterum in se reflectit, atque ita imparitatem constituendo, ut antè Binarium, ita jam Ternarium profert, atque ita per Ternarium Sanctum, seu *SS. Triadem* se manifestat, in qua manifestatione tres quidem sunt Unitates, tres illas in Deitate Personas *Patrem, Filium & Spiritum Sanctum* repræsentantes, & nihilominus tamen Unica tantum Unitas in *Divino & SS. hoc mysterio Unum tantum Deum* demonstrans. Tertio loco Mensura se offert quàm clarissimum testimonium suum prioribus subjungens, & facilem sui perceptionem ex præcedentibus exhibens. Omnis Mensura Principium & origo est punctum, extra quod penitus indivisibile, atque ideo nullam sui divisionem admittens, nec ullum principium, nec aliud quid se manifestat, à quo oriatur, aut progrediatur, adeò ut punctum in se ipso sibi sit principium, æquè ac omnis mensura omniumque linearum, universæque magnitudinis, & figurarum omnium, quæ ex ipso oriuntur, & progrediuntur, origo existit. Nam unum punctum parit alterum punctum, unumque ab altero oriendo & progrediendo parit lineam, quæ nihil aliud est nisi continuus fluxus punctorum plurimorum, seu eorundem inter duo puncta interjacentium, & se invicem consequentium continua series, cui nomen lineæ impositum est. Ut autem extra, aut supra, aut infra punctum nihil tibi occurrat, quod puncto principium exhibeat, & largiatur: Ita cum Linea in infinitum procurrendo finem nullum offendet, sed cum eadem ad punctum tibi recurrendum erit. Porro sicut motus, aut fluxus, vel progressus, & regressus Unitatis per Numeri paritatem, & imparitatem in infinitum se extendit, & infinitos numeros parit; Sic & motus aut fluxus puncti per rectitudinem, & obliquitatem seu curvitatem in infinitum se dilatat, & infinitas figuras regulares sive irregulares procreat, quæ omnes non aliunde, nisi per lineam ex puncto proficiscuntur, & exitum linearum ex puncto, earundemque in idem punctum recursum, & reflexum perpetuum, & indefinitum demonstrant. Hac ratione punctum ex se punctum gignit, ejusque exitum ad se reflectit, ita ut *Unitas & Trinitas*, tanquam in speculo clarissimo, ubique se exhibeant, & **DEUM UNUM**, ac **SACROSANCTAM TRINITATEM** apertissimè demonstrant. Ut compendio dicam, & *Triadæ* Testimonia in Unum contraham, sic se res habet; Sive ab Unitate, sive à Centro, sive à puncto progressus fueris, ubique Unitatem, Centrum, & Punctum reperies, utpote quæ nihil aliud nisi sui & sibi simile parientia sibi ipsis sunt principium, & finis, atque extra se nihil

habent, à quo incipiant, eaque de causâ principio & petuo suo fluxu, itu, reductu tertium producunt proprietatis æquæ principio etiam infinita millia (ut itidem per innumerabilia abyssum te demittas, nihil æterno in æternum ex se sibi coæternum gignentem ex utroque æterno fluxu nies, si regeneratus rever nil nisi damnatio & infer non visuro occurrent. Hab qui vel *Deum* negas, vel cte agnoscis, Numerum, vincit; Habes pondus, quendi redarguit; Habes malitiam tuam ob oculos scripturæ, sed *Naturæ* testimonio vastissimo tibi infinita sem, si præsentia, te convmo, aut incredulitate tua habere non arbitraret. Hæ perferutabilem, ex se alitem, & eandem in se reflectens, humillimo oborando adorandam manifeste fulgidissimâ & creaturæ se incurvent, & china tremat necesse est. quæ hæcenus dicta sunt, de nobis *Matheleos* origo ab illo rerum omnium Sumtore qui primus & summus in Numero, pondere, & que ita se per suum administrat, & Conservationis manifestam suam Gloriam, & gloriam *Personarum Trinitate* inconfutatum deduxit. Hanc indubitata capta simpli Homo, utpote qui Ratio trā omnem Mechanicam nam illam *Mathesin* penetravit illā *Geometriā* ignorare angulum, atque in illo nem in tria æqualia, in Essentia non tam in Ternatione, in tria mul, sigillatimque unam tiam possidentia, ac interfecta, se in infinitum exp illud, ac penitus incompre se exhibet. Sic in tribus postasibus Divinis cum ipso ficatis, i. e. unum & idem majus, nihil minus, nihil rursus, nihil superius, nihil sona producens Personam nequeat, neque producta oritur, ut effectum deperinde ut in angulis ad concipiam majus, quidpiam n